

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. Ямбол, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Ст. Стоева

Членове: Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Пенка Г. Узунова
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Въззивно гражданско дело
№ 20222300500391 по описа за 2022 година

Производството пред Окръжен съд - Ямбол е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на А. А. М., ЕГН *****, гр.*****, чрез пълномощника адв. В. К. от АК-Ямбол против Решение №260330/30.07.2021 г. по гр.д. №1058/2019 г. на ЯРС в частта, с която на осн. чл.124, ал.1 ГПК по отношение на Й. С. Д. е прието за установено, че А. А. М. не е собственик на идеалните части за разликата от 97/1680 ид.ч. до 83/640 ид.ч. от недвижими имоти, находящи се в землището на с.*****, продадени му с нот.акт вх.№3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол, а именно : Нива с площ 36.205 дка, трета категория, находяща се в м. "Дара тарла", съставляваща имот №007044, нива с площ от 25.098 дка, трета категория, находяща се в м. "Калоолу", съставляваща имот №002081, нива с площ от 8.830 дка,находяща се в м. "Карджата", съставляваща имот №010028, нива с площ 18806 дка, трета категория, находяща се в м. "Дренака", съставляваща имот №008062.

В депозираната жалба е изложено становище за незаконосъобразност на атакуваното решение като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, при необоснованост на формираните изводи. Твърди се, че общият сбор от продадените идеални части от продавачите И. Т. Й.,В. А. А., Н. В. А., И. К. Ч., С. Т. Д., Й. Т. Й., К. Н. А., Г. Г. В.,Д. Й. С.-Н., Н. Д. Т., Д. К. Ч., Й. Г. З., Р.Й.П., Д. Т. В.,В. А. И.,Д. Г. З., Н.Д.Р.,Д. Н. А., Т.Н.Й. възлиза на 83/1120 ид.ч., а не на 97/1680 ид.ч. Отправя се критика към липсата на надлежна мотивация, позволяваща проследяване на пътя на формиране на съдебните

съждения при определяне на законните квоти на гореизброените продавачи по нот. акт. вх. №3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол, като липсата на индивидуализацията относно законните квоти на всеки от продавачите не позволява да се прецени дали става въпрос за математическа грешка в изчисленията при сбиране или за неправилно изчисление на законната квота на някой от продавачите. Твърди се, че прехвърлителите на въззивника притежават по 1/28 ид.ч. от процесните четири ниви и са наследници на Г.С.Д.а, която е наследник на общия наследодател С.Д.М., поч. на ***** г.. Спрямо наследството на последния се прилага старият закон за наследството, регламентиращ, че дяловете на низходящите наследници от мъжки пол са два пъти по-големи от тези на низходящите наследници от женски пол, а наследодателят С.М. е имал трима сина и една дъщеря- Г.Д. В жалбата се изтъква, че Г.Д. е имала трима сина Й.Р.Й., В.Р.Й., Т.Р.Й. и една дъщеря И.Р.М.. По-нататък съществен дял от въззивната жалба заема детайлно проследяване на веригата низходящи наследници на четирите деца на Г.Д. с предложено цифрово определяне на законните им квоти в процесните недвижими имоти, като се поддържа, че частта 1/28 ид.ч./ на Й.Й. се разпределя в равни квоти на низходящите наследници по 1/448 ид.ч. на В. И. и В. А. и на К. А., Г. В. и Н.В. - по 1/672 ид.ч., на Р.П. и Д. Н. - по 1/224 ид.ч., на Д. Н. А. и Т.Й.- по 1/224 ид.ч., на Д.З., Й. З. и П.З. - по 1/336 ид.ч. Поддържа се, че от наследството на Й.Й. на въззивника са продадени общо 21/672 ид.ч. Твърди се, че от частта 1/28 ид.ч./ на Т.Р.Й., разделена между четиримата му наследника по 1/140 ид.ч. , на въззивника е прехвърлена само 1/140 ид.ч. от Д. Т. В.. Акцентиращ се, че и частта 1/28 ид.ч./ на И.Р.М. е прехвърлена изцяло на А. М., при което сумарният общ дял на придобити идеални части от процесните недвижими имоти възлиза на 83/1120 ид.ч., а не както е възприел първостепенният съд - 97/1680 ид. ч. С оглед гореизложеното се настоява въззивната инстанция в рамките на своите правомощия да отмени първоинстанционното решение и да постанови решение, с което да приеме за установено спрямо Й. С. Д., че А. А. М. не е собственик на идеални части за разликата над 83/1120 ид.ч. до 83/640 ид.ч. от описаните в нот. акт. вх. №3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол недвижими имоти. Отправя претенция и за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл.263 ГПК не е постъпил отговор от въззиваемата страна Й. С. Д. и същият не е взел становище по оплакванията в жалбата.

В срока по чл.263 ГПК не е постъпил отговор и от лицата конституирани като трето лице помагач: Д. В. И., И. Т. Й., В. А. А., Н. В. А., И. К. Ч., С. Т. Д., Й. Т. Й., К. Н. А., Г. Г. В., Д. С. Н., Н. Д. Т., Д. К. Ч., Й. Г. З., Д. Т. В., В. А. И., Д. Г. З., Д. Н. А., Т.Н.Й., В. К. Г., В. Г. Г., Г. Г. Г. и Н. Г. Г..

В о.с.з. пълномощникът на въззивника М. адв.В. К. настоява въззивната инстанция да постанови решение, с което да коригира идеалните части, които според първоинстанционния съд притежава А. М., т.к. в атакуваното решение същите са определени неправилно по съображения, изчерпателно изложени във въззивната жалба. Формулира претенция за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В о.с.з.пълномощникът на въззиваемия Й. Д.- адв.Г. Д. излага съображения, подкрепящи искането за потвърждаване на първоинстанционното решение. Претендира разноски съобразно представен списък по чл.80 ГПК и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

Явилите се от участващите в процесуалното качество на трети лица помагачи Д. С. и Н. А. в становището си заявяват, че предоставят на съда да реши спора.

Явилата се, участваща като трето лице помагач Д. З. заявява, че не е наясно какво от изчислената и продадена земя се претендира сега.

След като извърши индивидуален и комплексен анализ на приобщените доказателствени материали и ги съпостави в аспекта на заявените фактически твърдения във въззивната жалба, ЯОС достигна до следните фактически изводи:

Съгласно представения Нотариален акт №170, том 1, рег. №2799, дело №152/29.05.2018 г. на Нотариус П.К., с район на действие РС-Ямбол., вх.рег. №3432/31.05.2018 г., акт. №122, том 10, дело 1893, на Служба по вписвания гр.Ямбол, материализиращ договор за покупко-продажба, сключен между от една страна А. А. М. в качеството на купувач и от друга страна на И. Т. Й., В. А. А., Н. В. А., И. К. Ч., С. Т. Д., Й. Т. Й., К. Н. А., Г. Г. В., Д. Й. С.-Н., Н. Д. Т., Д. К. Ч., Й. Г. З., Р.Й.П., Д. Т. В., В. А. И., Д. Г. З., Н.Д.Р., Д. Н. А., Т.Н.Й. в качеството на продавачи по отношение на 83/640 ид.ч. от следните недвижими имоти, находящи се в землището на с.*****:

-нива, представляваща имот №007044, цялата с площ от 36.205 дка, трета категория на земята в местността "Дара Тарла";

-нива, представляваща имот №002081, цялата с площ 25.098 дка, трета категория на земята в местността "Калоолу";

-нива, представляваща имот №010028, цялата с площ от 8, 830 дка, трета категория на земята в местността "Карджата";

-нива, представляваща имот №008062, цялата с площ от 18.806 дка, трета категория на земята в местността "Дренака".

Приложени по делото са и 4 бр. скици, издадени от СГКК-гр.Ямбол, както и данъчна оценка за процесните поземлени имоти.

Съгласно удостоверение за наследници изх.№210/15.10.2018 г., издадено от Общ.Стралджа С.Д.М., починал на ***** г. е оставил наследници Д.С.Д.- син, И. С. Д.-син, Д. С. Д.-син и Г.С.Д.-дъщеря.

Видно от Решение №22Т/15.02.1995, постановено по преписка №997 на ОСЗ-гр.Стралджа е възстановено правото на собственост на наследниците на С.Д.М., съгласно плана за земеразделяне в землището на с.Тамарино върху процесните нива, представляваща имот №002081, цялата с площ 25.098 дка, трета категория на земята в местността "Калоолу";

-нива, представляваща имот №010028, цялата с площ от 8, 830 дка, трета категория на земята в местността "Карджата";

-нива, представляваща имот №008062, цялата с площ от 18.806 дка, трета категория на земята в местността "Дренака".

-нива, представляваща имот №007044, цялата с площ от 36.205 дка, трета категория на земята в местността "Дара Тарла";

При така изяснените фактически положения и спазвайки процесуалните изисквания на чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК ЯОС формира следните правни изводи:

Въззивната жалба е допустима - подадена е в срока по чл.259 ГПК, от легитимирана страна в процеса срещу първоинстанционното съдебно решение, което подлежи на въззивно обжалване, поради което следва да се разгледа по същество.

Правомощията на въззивната инстанция се осъществяват в обсега на конструирания в нормата на чл.269 ГПК механизъм за инстанционна проверка от въззивния съд, който се произнася служебно по валидността на обжалваното решение, по неговата допустимост- в обжалваната му част, а по правилността му- само по изложените във въззивната жалба основания. Настоящата инстанция при служебната проверка не откри пороци, водещи до нищожност или недопустимост на първоинстанционното решение в обжалваната му част, т.к. тази част е формирано произнасяне единствено по отрицателния установителен иск по чл.124, ал.1 ГПК в **частта относно** правото на собственост на А. М., придобито въз основа на Нотариален акт вх.рег.№3432/31.05.2018 г., акт 122, том 10, дело №1893 на Служба по вписванията -Ямбол. Прегледът на правните изводи на ЯРС в обжалваната част на решението обаче обосновава становище за тяхната неправилност, като в базиса на тяхното формиране е допусната грешка от правно-техническо естество, в контекста на инкорпорираното във въззивната жалба възражение, която грешка като закономерна последица е обусловила неправилност в крайния правораздавателен резултат с оглед следните аргументи:

Въззиваемият Й. С. Д. е предявил насрещен отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК- за признаване за установено, че ответникът по насрещния иск А. А. М. не е собственик на идеалните части за разликата над 1/84 ид.ч. до 1/48 ид.ч. от недвижимите имоти, находящи се в землището на с.***** предмет на договор за дарение, обективиран в нотариален акт вх.рег.№10491/13.12.2016 г., акт 66, том 31, дело №6081 на Служба по вписванията -Ямбол, както и за признаване за установено, че ответникът по насрещния иск А. А. М. не е собственик на идеалните части за разликата от 2/84 ид.ч. до 2/48 ид.ч. от недвижимите имоти, находящи се в землището на с.***** предмет на договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт вх.рег. №10493/13.12.2016 г., акт 68, том 31, дело №6083 на Служба по вписванията -Ямбол, както и за признаване за установено, че ответникът по насрещния иск А. А. М. не е собственик на идеалните части за разликата **от 97/1680 ид.ч. до 83/640 ид.ч.** от недвижимите имоти,

находящи се в землището на с.***** предмет на договор за покупко-продажба, обективиран в **нотариален акт вх.рег.№3432/31.05.2018 г., акт 122, том 10, дело №1893** на Служба по вписванията -Ямбол, представляващи:

-нива, представляваща имот №007044, цялата с площ от 36.205 дка, трета категория на земята в местността "Дара Тарла";

-нива, представляваща имот №002081, цялата с площ 25.098 дка, трета категория на земята в местността "Калоолу";

-нива, представляваща имот №010028, цялата с площ от 8, 830 дка, трета категория на земята в местността "Карджата";

-нива, представляваща имот №008062, цялата с площ от 18.806 дка, трета категория на земята в местността "Дренака".

Ищецът по насрещния иск -въззиваем в настоящото производство основава заявеното от него отричане на правото на собственост на ответника А. М. върху процесните идеални части от поземлени имоти с твърдение, че записаните в нотариалните актове предмет на вещно-прехвърлителните сделки идеални части от индивидуализираните ниви не съответстват на реално притежаваните права от прехвърлителите, респ. последните не биха могли да се разпореждат с идеални части в обема, съответен на отразеното в нотариалните актове, а А. М. не би могъл да стане техен собственик и носител на правото на собственост в обема, посочен в титула за собственост. В трайно установената съдебната практика е прието, че правен интерес от предявяването на отрицателен установителен иск за собственост ще бъде налице, както когато отричането на собственическите права на ответника със сила на пресъдено нещо ще има преюдициално значение за признаване и упражняване на самостоятелни субективни права на ищеца, така и когато ищецът, който владее имота и разполага с документ, легитимиращ правата му, избира защита в по-ограничен обем, отричайки претендираните от ответника права, чрез което се слага край на правния спор. В случая правният интерес от предявяването на отрицателен установителен иск пред ЯРС се състои в интереса на въззиваемия чрез уважаването на претенцията по чл.124, ал.1 ГПК да се сложи край на правния спор, като се отблъснат неоснователните претенции на въззивника -ищец по първоначалните искове по чл.233, ал.1, изр.1 ЗЗД, чл.232, ал.2 ЗЗД и евентуални искове по чл.108 и чл.26, ал.1, пр.3 ЗЗД, с произтичащите от това правни последици.

Оплакванията във въззивната жалба, определящи предметните предели, в които следва да се концентрира спорът във въззивното производство, в т.ч. преценката на въззивния съд за допустимост и правилност на решението, са насочени към оспорване на първоинстанционното решение **единствено в частта му**, с която с която на осн. чл.124, ал.1 ГПК по отношение на Й. С. Д. е прието за установено, че А. А. М. не е собственик на идеалните части за разликата от **97/1680 ид.ч. до 83/640 ид.ч.** от недвижими имоти, находящи се в землището на с.***** , продадени му с **нот.акт вх.№3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол**, а именно : Нива с площ 36.205 дка, трета категория, находяща се в м. "Дара тарла", съставляваща имот №007044, нива с площ

от 25.098 дка, трета категория, находяща се в м. "Калоолу", съставляваща имот №002081, нива с площ от 8.830 дка, находяща се в м. "Карджата", съставляваща имот №010028, нива с площ 18806 дка, трета категория, находяща се в м. "Дренака", съставляваща имот №008062.

Във въззивната жалба е обективизирано несъгласие единствено относно признатото за установено в решението на РС-Ямбол, че А. А. М. не е собственик на идеалните части за разликата от **97/1680 ид.ч. до 83/640 ид. ч.**, вместо твърдяната от въззивника, съответстваща на действителното правно положение разлика от **83/1120 ид.ч. до 83/640 ид.ч.** съотносима с действителния размер на наследствените квоти на прехвърлителите по договора за покупко-продажба, обективизиран в нот.акт вх.№3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол.

Съображенията в изложените мотиви към постановения първоинстанционен акт страдат от съществени непълноти, т.к. не може да бъде проследен пътят на формиране на съдебните разсъждения относно вложената изчислителна техника и разбора на собственическите квоти на наследниците на Г.С.Д.а, прехвърлители по процесния нотариален акт, респ. не може да бъде изведен извод, въз основа на какви доказателства и при какви правни аргументи е формирано вътрешното убеждение на съда, че А. А. М. не е собственик на идеалните части за разликата от 97/1680 ид.ч. до 83/640 ид. ч. от описаните недвижими имоти.

Предвид невъзможността да бъде разчетена съдебната воля по посочения правен въпрос, с оглед липсващото в решението на ЯРС съпътстващо доказателствено аргументиране в контекста на делото, което да покаже базиса, на който е основан крайният правен извод и предвид предназначението на възражението относно допусната правно-техническа /изчислителна/ грешка е необходимо да бъде извършен преглед на наследствените квоти на прехвърлителите по **нот.акт вх.№3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол** И. Т. Й., В. А. А., Н. В. А., И. К. Ч., С. Т. Д., Й. Т. Й., К. Н. А., Г. Г. В., Д. Й. С.-Н., Н. Д. Т., Д. К. Ч., Й. Г. З., Р.Й.П., Д. Т. В., В. А. И., Д. Г. З., Н.Д.Р., Д. Н. А., Т.Н.Й., респ. да бъде формирано заключение относно размера на разполагаемия от всеки наследствен дял, който е действителният предмет на извършеното вещнотранслативно разпореждане.

По делото не е спорно, че с оглед настъпилия юридически факт-смъртта на С.Д.М. на ***** г. приложимата нормативна уредба за регулиране на наследствените правоотношения и определяне на наследствените квоти на неговите трима наследника от мъжки пол Д.С.Д., И. С. Д., Д. С. Д. и на наследника от женски пол -Г.С.Д.а се съдържа в Закона за наследството /отм.ДВ бр.22 от 29.01.1949г., в който с чл.21, ал.3, пр.2 от ЗН /отм./ се предвиждат различни квоти от наследството на общия наследодател, когато низходящите са от мъжки и от женски пол, като частта на низходящите от мъжки пол е два пъти по-голяма от частта на низходящите от женски пол, или тримата сина са с наследствени квоти 2/7 ид.ч. от имотите, принадлежащи към наследствената маса, а дъщерята Г.Д.е с наследствена квота 1/7 ид.ч. от имотите, принадлежащи към наследствената маса.

Съгласно удостоверение за наследници изх.№210/15.10.2018 г. Г.С.Д.а, починала през 1957 г. е имала четирима наследника по права линия: Й.Р.Й. /син/, починал през 1979 г., В.Р.Й. /син/, починал през 1983 г., Т.Р.Й. /син/, починал през 1996 г. и И.Р.М. /дъщеря/, починала през 1936 г., които получават по 1/28 ид.ч. от наследството на Г.Д.

I. Частта на наследствените права на Й.Р.Й. /1/28 ид.ч./ върху процесните поземлени имоти се разпределя в равни наследствени дялове между наследниците на четирите му починали деца Г.Й.С., Я.Й.Р., Н.Й.Р., И.Й.Р.:

1. Наследниците на Г.Й.С., починала през 2011 г. придобиват наследствени права **в размер на 1/112 ид.ч., както следва:** 1.1.)Наследниците на А.В.А., починал през 2000 г. -В. А. И. и В. А. А. са носители общо на **1/224 ид.ч.** или на дял от 1/448 ид.ч. за всеки от тях от наследственото имущество.

1.2.)Наследниците на Г.А.В., починал през 2014 г. са К. Н. А., Г. Г. В., Н.Г.В., които са притежатели на наследствен дял в размер общо на **1/224 ид.ч.** или на индивидуална законна квота в размер на 1/672 ид.ч. за всеки от тях.

2. Наследниците на Я.Й.Р., починала през 2017 г. придобиват наследствени права от недвижимата наследствена собственост **в общ размер на 1/112 ид.ч.,** както следва: Р.Й.П. и Д. Й. С. Н.- **всяка по 1/224 ид.ч.**

3.Наследниците на Н.Й.Р., починал през 1996 г. придобиват наследствени права от недвижимата наследствена собственост **в общ размер на 1/112 ид.ч.,** както следва: Д. Н. А. и Т.Н.Й. **всяка по 1/224 ид.ч.**

4. Наследниците на И.Й.Р., починала през 1986 г.- Д. Г. З., Й. Г. З. и П.Г.З. придобиват равни индивидуални квоти в наследствената маса -по 1/336 ид.ч. или **в общ размер на 1/112 ид.ч.**

Наследниците на Й.Р.Й. прехвърлители по покупко-продажбата, материализирана в нот.акт вх.№3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол, са В. А. И. с 1/448 ид.ч., В. А. А. с 1/448 ид.ч.; К. Н. А. с 1/672 ид.ч., Г. Г. В. с 1/672 ид.ч., Р.Й.П. с 1/224 ид.ч., Д. Й. С. Н. с 1/224 ид.ч., Д. Н. А. с 1/224 ид.ч., Т.Н.Й. с 1/224 ид. ч., Д. Г. З. с 1/336 ид.ч. и Й. Г. З. с 1/336 ид. ч., които формират сумарна величина **от общо 21/672 ид.ч.,** представляващи действително притежаваните наследствени права върху процесните ниви, които могат да бъдат предмет на вещно разпореждане в полза на въззивника А. М..

II. Наследственият дял на В.Р.Й. /1/28 ид.ч./ върху гореописаните поземлени имоти се трансформира в равни наследствени дялове между наследниците му В.В.Д., С.В.Р. и Д. В. И.- всяка от тях получава индивидуална квота от 1/84 ид.ч. от наследствената съсобственост. Наследствената квота от 1/84 ид.ч. на В.Д. е преминала в хода на първоинстанционното производство върху наследниците й Квотите от поземлените имоти, касаещи наследствените дялове на наследниците на В.Р.Й. са били предмет на отделни разпоредителни сделки, които попадат извън обхвата на визирания с въззивната жалба **нот.акт вх.№3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол, материализиращ договор за**

покупко-продажба.

III. Наследствените права на Т.Р.Й. /**1/28 ид.ч.**/ върху гореописаните поземлени имоти преминават в равни наследствени дялове /**1/140 ид.ч.**/ между наследниците му, както следва:

1. Наследници на Д.Т.Р., починал през 2007г., както следва С.С.Р., Е.Д.Р., А.Д.Р. всеки от които придобива по 1/420 ид.ч. или обща наследствена квота **от 1/140 ид.ч.**

2. Влад.Т.Р. разполага с наследствен дял в размер на **1/140 ид.ч.**

3. Д. Т. В. придобива индивидуална законна квота в размер на 1/140 ид.ч.

4. Г.Т.А. придобива индивидуална законна квота в размер на 1/140 ид.ч.

5. Наследници на Р.Т.К., починала през 2007г., както следва С.Г.К.- Д. и Х.Г.Г.- всяка от които получава по 1/280 ид.ч. или обща наследствена квота **от 1/140 ид.ч.**

Не е спорно по делото, че от наследниците на Т.Р.Й. единствено Д. Т. В. се е разпредила с притежавания от нея наследствен дял върху процесните поземлени имоти, който е в размер на 1/140 ид.ч.

IV. Наследствените права на И.Р.М. /**1/28 ид.ч.**/ върху гореописаните поземлени имоти преминават в равни квоти върху наследниците ѝ по **1/56 ид.ч.**, както следва:

1. Наследници на дъщеря ѝ Й.ка Й. Ч.а, починала през 2012 г.: И. К. Ч. с индивидуална квота от 1/112 ид.ч. и Д. К. Ч. с индивидуална квота от 1/112 ид.ч. или общо **-1/56 ид.ч.**

2. Наследници на сина ѝ Т.Й.Т., починал през 1978г., както следва: Н. Д. Т.-с наследствена квота 1/224 ид.ч., Й. Т. Й. с наследствена квота 1/224 ид.ч., И. Т. Й. с наследствена квота 1/224 ид.ч., С. Т. Д. с наследствена квота 1/224 ид.ч., или сумарно **1/56 ид.ч.**

Не е спорно и, че съгласно нот. акт вх. №3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол, в качеството на продавачи - прехвърлители на правото на собственост до размера на наследствените си дялове са участвали всички наследници на И.Р.М., т.е. прехвърлено е в пълен обем наследственото ѝ право **върху 1/28 ид.ч. от** процесните земеделски земи.

Съблюдавайки ръководния принцип, че никой не може да прехвърли права, каквито не притежава в аспекта на конкретно установените по делото факти относно индивидуалния размер на законните наследствени квоти в съсобствеността, въззивният състав обосновава разминаващият се с формирания от първата инстанция правен извод, а именно, че придобитите от въззивника собственически права по транслативната сделка съответстват на 83/1120 ид.ч., а не както е приел първостепенният съд на 97/1680 ид.ч. Именно по отношение на разликата над 83/1120 ид.ч. до 83/640 ид.ч. се явява доказана и обоснована отрицателната установителна искова претенция по чл.124 ГПК, кореспондираща с кардиналното по своето значение ръководно начало, че продажбата на чужд имот няма вещноправен ефект по правилото, че никой не може да прехвърли повече права, отколкото сам притежава. Без значение е добросъвестността на приобретателя - той не придобива собствеността по силата на самата сделка, макар че може да се ползва от кратката придобивна давност, съгласно [чл. 70, ал. 1 от ЗС.](#) / Решение № 786 от 19.11.2009 г. на ВКС

по гр. д. № 6231/2007 г., I г. о., ГК ;Решение № 305 от 27.04.2009 г. на ВКС по гр. д. № 5803/2007 г., IV г. о., ГК; Решение № 853 от 14.01.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1145/2008 г., IV г. о., ГК, Решение № 167 от 24.06.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1889/2013 г., I г. о., ГК и много други/ Следователно нотариалният акт /**нот.акт вх.№3432/31.05.2018 г., акт 122, т.10, дело №1893 на Служба по вписвания-Ямбол**/, с който са продадени идеални части от чужд имот не създава права за въззивника А. М., тъй като никой не може да прехвърли права, каквито не притежава, респективно повече права от колкото притежава.

С оглед гореизложеното и предвид частично разминаване в позициите на двете инстанции относно крайния правен резултат на осн. чл.272, ал.1, алт.3 ГПК оспореното първоинстанционно решение следва да бъде отменено в обжалваната част.

По разноските:

С оглед развитието на производството пред въззивния съд, въззивникът А. М. има право да му бъдат присъдени разноски, в унисон с което е заявено своевременно искане и са представени доказателства за реалното им извършване в размер на 1500 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, инкорпорирани в договор за правна защита и съдействие от 05.12.2022 г. Предвид своевременно направено от пълномощника на въззиваемия Й. Д. възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК, сезиращо настоящата инстанция с искане за намаление на адвокатското възнаграждение в размер на 1500 лв., претендирано като разноски от въззивника, ЯОС следва да извърши преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. В съответствие с указаното в т.3 на ТР 6/2012 г. ОСГТК ВКС, съдът съобрази, че естеството на фактическата и правна сложност на спора, конкретно проявената процесуална активност на пълномощника на А. М., свеждаща се в изготвянето на писмен отговор на въззивната жалба и участие в едно о.с.з. на 06.12.2022 г. не обуславят сложност,многоплановост или процесуална ангажираност, надвишаващи сложността и правната специфика на вече организираната професионална адвокатска защита по значително ограничена част от проблемите от спорния предмет, разисквани пред първата инстанция, респ. не се надвишава и съобразената при лимитиране на минималния праг в чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения фактическа и правна сложност на делото във въззивното производство. На основание чл.235, ал.3 ГПК въззивният съд отчете редакционните изменения в ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2022г. на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която е действащият поднормативен източник към момента на извършване на разноските от въззивника съгл. договор за правна защита и съдействие от 05.12.2022 г. ЯОС съпостави претендираното и заплатено от въззивника адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. с минимума, предвиден в чл.7,ал.2, т.2 от Наредбата, който е 535, 18 лв. и прецени, че претендираният размер на адвокатския хонорар следва да бъде редуциран до този минимум. В тази насока ЯОС съобрази още обвързващото действие на новелата на чл.2,ал.7 (Нова - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) от Наредбата,

регламентираща, че при частични искове възнаграждението за първия предявен частичен иск се определя върху пълния размер на вземането, независимо за каква част от него е предявен искът, с оглед което взе предвид материалния интерес върху пълния размер на цената на предявения от въззиваемия отрицателен установителен иск- 2351, 80 лв.

Водим от гореизложеното Окръжен съд-Ямбол:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №260330/30.07.2021 г., постановено по гр.д. №1058/2019 г. по описа на РС -Ямбол **в частта му**, с която на осн. чл.124, ал.1 ГПК е прието за установено по отношение на Й. С. Д. ЕГН *****, че А. А. М. ЕГН ***** не е собственик на идеалните части за разликата от 97/1680 ид.ч. до 83/640 ид.ч. от недвижимите имоти,находящи се в землището на село *****, Община Стралджа, Област Ямбол, продадени му с нотариален акт вх.рег.№3432/31.05.2018 г., акт 122, том 10, дело №1893 на Служба по вписванията-Ямбол, представляващи: **-нива с площ от 36.205 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Дара Тарла",съставляваща имот №007044, при граници имоти №7048, 7144, 7129,7145, 7126, 7043, 7046, 7153, 35; **нива с площ 25.098 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Калоолу",съставляваща имот №002081, при граници имоти №2240, 2241, 2242, 2078, 2273, 2082, 2085, 41; **нива с площ от 8, 830 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Карджата" съставляваща имот №010028,при граници: имоти №10038, 10037, 84, 10027; **нива с площ от 18.806 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Дренака", съставляваща имот №008062 при граници: имоти №83, 8093, 8050, 8051, 8061, **вместо което**

ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЕМА за установено по отношение на Й. С. Д. ЕГН *****, че А. А. М. ЕГН ***** не е собственик на идеалните части за разликата от **83/1120 ид.ч. до 83/640 ид.ч.** от недвижимите имоти,находящи се в землището на село *****, Община Стралджа, Област Ямбол, продадени му с нотариален акт вх.рег.№3432/31.05.2018 г., акт 122, том 10, дело №1893 на Служба по вписванията-Ямбол, представляващи: **-нива с площ от 36.205 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Дара Тарла",съставляваща имот №007044, при граници имоти №7048,7129, 7144, 7145, 7126, 7043, 7046, 7153, 35; **нива с площ 25.098 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Калоолу",съставляваща имот №002081, при граници имоти №№2240, 2241, 2242, 2078, 2273, 2082, 2085, 41; **нива с площ от 8, 830 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Карджата" съставляваща имот №010028,при граници: имоти №10038, 10037, 84, 10027; **нива с площ от 18.806 дка**, трета категория, нахождаща се в местността "Дренака", съставляваща имот №008062 при граници: имоти №83, 8093, 8050, 8051, 8061.

В останалата му част като необжалвано решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА Й. С. Д. ЕГН ***** да заплати на А. А. М. ЕГН ***** сумата от 535, 18 лв. - разноски във въззивното производство.

Решението е постановено при участието на трети лица помагачи на страната на А. А. М., както следва: Д. В. И. ЕГН-*****, И. Т. Й. ЕГН-*****, В. А. А. ЕГН-*****, Н. В. А. ЕГН *****, И. К. Ч. ЕГН-*****, С. Т. Д. ЕГН-*****, Й. Т. Й. ЕГН-*****, К. Н. А. ЕГН-*****, Г. Г. В. ЕГН-*****, Д. Й. С.- Н. ЕГН-*****, Н. Д. Т. ЕГН-*****, Д. К. Ч. ЕГН-*****, Й. Г. З. ЕГН-*****, Д. Т. В. ЕГН *****, В. А. И. ЕГН-*****, Д. Г. З. ЕГН-*****, Д. Н. А. ЕГН-*****, Т.Н.Й. ЕГН-*****, В. К. Г. ЕГН *****, В. Г. Г. ЕГН *****, Г. Г. Г. ЕГН ***** и Н. Г. Г. ЕГН *****.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____